

Moordaanslag en zelfmoord te Rottum bij Heerenveen.

EEN LIEFDESDRAMA.

HEERENVEEN, 31 Oct. In het naburige Rottum heeft zich gisteravond een liefdesdrama afgespeeld, dat een geweldige opschudding heeft veroorzaakt in het rustige dorp. Bij den veehouder B. van Es, even voorbij de brug over de Van Engelenvaart, woont sedert een achttal weken als dienstbode de 26-jarige Jantje Huisman. Enkele jaren geleden was Jantje huishoudster bij de gebroeders Vrind te Echten, die bij hun moeder inwoonden. Nadat de moeder was gestorven, had Jantje nog eenigen tijd bij de beide broeders de huishouding waargenomen, maar spoedig daarop was zij vertrokken. Om welke redenen, kunnen we niet meededen, maar de verhouding was niet bijzonder vriendschappelijk meer. 't Schijnt, dat een der broeders, de thans 33-jarige Jan Vrind, geen afstand van het meisje heeft kunnen doen. Hij bleef haar steeds met zijn liefdesbetuigingen achtervolgen. Zij wilde echter niets van hem weten en ten slotte ging hij over tot dreigementen en tot mishandeling. In den vorigen winter, toen zij met haar moeder per fiets langs den weg reed, ontmoetten zij hem. Hij was op 't ijs, vloog terstond op het meisje af en gaf haar een gevoeligen klap met een schaats tegen bet hoofd. Wegens deze mishandeling heeft de Heerenveensche rechtbank hem tot twee maanden gevangenisstraf veroordeeld. Nadat hij zijn straf had uitgezeten, begon hij het haar weer lastig te maken. Zij bleef echter weigerachtig. Weer begon hij te dreigen. „Aste net mei goedens mei my woste, dan tref ik dy wol ris!" dreigde hij. Nu bijna vier weken geleden werden zijn dreigementen meer positief „Ik jou dy fjouwer wike tiid. Aste dan net mei goedens mei my gieste, stek ik dy dea". Het meisje voelde zich begrijpelijk niet op haar gemak, maar dat hij het dreigement zou trachten te volvoeren, had toch niemand verwacht. Gisteravond, de vier weken waren nog niet eens om, verscheen hij aan de zijdeur van de boerderij van Van Es. Naar later is gebleken, verkeerde hij onder den invloed van alcohol, 't Was ongeveer zeven uur en de deur was reeds gesloten. Op zijn gerammel begaf de vrouw van Van Es zich naar de deur. Zonder deze te openen, vroeg zij: „Hwa is dêr?" „Ik bin 't, Jan Vrind. Ik woe de faem wol efkes sprekke", riep hij terug. Meteen kwam de boer, die juist aan 't verkleeden was, uit den stal in de gang. De vrouw zei zachtjes tegen hem: "Der is dy Jan Vrind wer, hy wol de faem sprekke". De dienstbode, die in de aangrenzende voorkamer zat, riep echter, dat ze niet wilde komen. Opeens schreeuwde Vrind van buiten: „Wol se net? As se net gau komt, dan kom ik by hjarl" En zonder zich te bedenken, vloog hij als razend pardoos door het venster naast de deur. Dit geschiedde met zoo'n kracht, dat de middenroede van het venster als een lucifershoutje brak. Op het lawaai kwam de meid toesnellen. De woesteling viel terstond in de gang met een geopend scheermes op haar aan. Zij vluchtte de kamer in. De vrouw, gevaar vreezende voor haar kinderen, ging oogenblikkelijk met deze naar achteren. De aanvaller snelde de dienstbode achterna, de kamer in. Inmiddels was de boer, die terstond het hachelijke van den toestand inzag, naar den stal gesneld om een wapen. Oogenblikkelijk daarna kwam hij met een

hooivork in de kamer terug. Daar zag hij Jantje op den grond liggen, terwijl Jan Vrind op haar lag, roepende: „Dou sciste dea-bliede!“ De boer snelde op het tweetal toe en riep: „Dan my earst !“ De dader keerde zich nu tot hem en er volgde een strijd tusschen den woesteling en den boer, waarbij de eerste herhaaldelijk met het scheermes naar den boer sloeg, dat dezen rakelings langs het hoofd ging. De boer weerde hem af met de hooivork. Deze strijd zal misschien een paar minuten hebben geduurd. Daarna vloog Jan Vrind, ziende dat hij het onderspit zou moeten delven en misschien voelende, dat zijn krachten hem begaven — hij had zich zelf reeds een ernstige wonde aan den hals toegebracht — zoo snel hij kon naar buiten door hetzelfde venster, waardoor hij was binnengedrongen. De burens kwamen nu te hulp. Voor Jantje, die ernstig gewond in de kamer lag, werd terstond geneeskundige hulp gehaald. De doktoren Bijlsma van Heerenveen en Groeneweg van Rottum verschenen en legden een voorloopig verband. Het bleek, dat zij gelukkig niet levensgevaarlijk was gekwetst. Zij heeft een diepe snede overlans in den hals. Tot haar geluk is geen slagader geraakt. Inmiddels was de marechaussee ook reeds ter plaatse gekomen. De toestand van Jantje was zoo goed, dat zij in staat was, een en ander mee te deelen. Daarop werd zij per auto naar 't ziekenhuis te Heerenveen vervoerd. Haar toestand is thans, naar we vernemen, redelijk wel. De dader Jan Vrind was, toen hij de woning door het venster verliet, nog een vijftig meter doorgelopen en daarna op het erf neergevallen. Toen de dokters en de marechaussee kwamen, bleek hij reeds te zijn bezweken. Zijn lijk werd voorloopig in 't wagenhok van den boer neergelegd. Zijn dood is veroorzaakt door de halssnede, die hij zich zelf heeft toegebracht. De verwarring en de ontsteltenis in het gezin Van Es was, naar te begrijpen is, zeer groot. In de gang en de kamer over den vloer, op den looper en de vloerkleedjes, aan de meubels en aan den wand, overal zag men bloed. In de gang lagen een klomp van den dader en een stuk van het scheermes, dat hij vermoedelijk bij zijn aanval op den boer op de hooivork heeft stukgeslagen. Buiten stond zijn fiets, waarop hij was gekomen. In 't gras onder den boom, waar hij was neergezegen, lag zijn tabaksdoos. Dat het tragische geval in de omgeving druk wordt besproken, laat zich denken. Het is, hoewel de dienstbode ernstig gewond is, voor haar nog betrekkelijk goed afgelopen en de boer en zijn familieleden zijn er eveneens goed afgekomen. Dat had ook anders kunnen zijn.

Bron:

Nieuwsblad van Friesland: Hepkema's courant
31-10-1922, avond editie
Nummer 87, pagina 1
Heerenveen